

Adam B. Bartoš, předseda Národní demokracie: “JEŠTĚ VĚTŠÍ HŇUP NEŽ JSME DOUFALI”

- CZ24 News | 28. března 2022

Přeji vám krásné jaro, i když nám ho kazí zpropadená vláda, která se – nevím proč – montuje do ukrajinsko-ruského konfliktu, čímž nás všechny ohrožuje. Abychom pochopili, v jak absurdní situaci se nacházíme, zopakujeme si, co se děje.

Ukrajina je vícenárodnostní země, kde žije několik menšin. Ruská menšina se cítila ze strany nového proamerického režimu poškozována diskriminačními zákony, příslušníci menšiny byli navíc po tisících zabíjeni v roky trvajícím ostřelování svého území ukrajinskou armádou. K této „genocidě“ však Západ dlouhé roky mlčel, o této genocidě nepadlo v hlavnoproudých médiích ani slovo. Po letech volání Ruska o pomoc se Rusko rozhodlo jít do vojenského řešení situace a vstoupilo na Ukrajinu. Myslet si o tom můžeme cokoli, ale je to problém, který spolu mají Rusové a Ukrajinci a ti ho také musejí mezi sebou vyřešit. V žádném případě se nás tento konflikt netýká, vměšovat do něj bychom se neměli, a to tím spíše, že vměšování by znamenalo (a v českém případě již znamená) citelné zdražení energií a pohonných hmot, které se nepřátelským státům (kam se ČR svým chováním vůči Rusku zařadila) Rusko rozhodlo prodávat za rubly. Každý normální státník, jako například Viktor Orbán, by – obzvláště v takto vyhocené a vypjaté chvíli – sledoval především zájmy své země a jejích obyvatel a byl by schopen si s Ruskem vyjednat takové dodávky těchto komodit a takové jejich ceny, aby tím neohrozil stabilitu své země. Jenže to by v čele té naší vlády nesměl sedět hňup, který má pocit, že se ho ten rusko-ukrajinský konflikt týká osobně a který jaderné velmoci, tedy Rusku, vyhrožuje ekonomickými i vojenskými opatřeními, které ale odnášíme jenom my sami (on sám, hňup, samozřejmě ne, ten na benzín i na plyn vždy mít bude). Do toho jsme se navíc rozhodli pomáhat Ukrajině i tím, že otevřeme své hranice ekonomickým uprchlíkům ze západní části, kde se vůbec nebojuje, a to tak velkoryse, že už i naši lidé samotní mají pocit, že vláda Ukrajince upřednostňuje před vlastními občany.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Bojovné nastavení české vlády, která by nejraději na Rusko zaútočila, se v posledních dnech a týdnech ještě utužilo. Za příklad možno uvést slova Alexandra Vondry (bývalého diplomata v USA), který řekl, že naše reakce by měla být taková, aby „to Putina bolelo“ nebo jeho nástupce Petra Koláře, který dokonce vyzval k tomu, že je třeba „Putinovi rozbít hubu“. A do třetice – byť jsou to jen slova senátora – můžeme odcitovat prezidentského kandidáta Marka Hilšera, který v televizním pořadu horoval pro svržení jaderných zbraní na Moskvu. Upřímně – něco takového může říci jen

chorý mozek, kterým Hilšer bezesporu je. Jen si vzpomeňme, jak na sebe tento člověk poprvé politicky upozornil – v době vrcholícího převratu na Ukrajině před osmi lety pronikl na tiskovku Úřadu vlády, kde exhiboval se svým tělem pomalovaným proukrajinskými slogany. O několik let později exhiboval zase před ruskou ambasádou, kde si – zřejmě po vzoru Pussy Riot – nechal na prsa napsat, že „Putin je vrah“ a na ruku si ještě pro jistotu namaloval ukrajinskou vlaječku. Vidíme tedy, že nic jiného, než protirusky vrískat, tento ubožák neumí.

Od slov k činům pak vláda přistoupila ve chvíli, kdy se premiér Fiala rozhodl jet vlakem „do Kyjeva“, kde cosi domlouval se svým polským a slovinským protějškem. Až dosud to bylo takové opakování, rekapitulace, protože o tomto jsem psal před týdnem. Jak se situace posunula za dalších sedm dní? Velmi výrazně.

Ukázalo se totiž, co bylo zřejmě pravým důvodem Fialovy cesty do Polska (máme důvodné podezření se domnívat, že ke schůzce nedošlo vůbec na ukrajinském území, ale právě na polském). Jednak se ukrajinská strana prořekla, že předmětem jednání bylo utvoření akceschopnějšího NATO, které by bylo ochotno v konfliktu zasáhnout, když oficiální NATO nechce. K tomu jen poznámka – nejspíše to není tak, že NATO nechce, protože se bojí, ale NATO záměrně nechce riskovat, když ví, že to za něj udělají užiteční idioti. Takže NATO jen čeká, kdy za něj špinavou práci odvedou fanatické protirusky zaměřené vlády Polska, Slovenska, České republiky a Pobaltí. Je evidentní, jak jsou k těmto vládom postřkovány Spojenými státy. Všimněme si znovu, že ony silácké výroky proti Rusku pocházejí z úst našich bývalých velvyslanců v USA. To je panečku, diplomacie. Hrrr na Rusa, rozbijeme mu hubu, zabijeme ho apod. Takové velvyslance jsme měli (Kolář byl dokonce po svém americkém působení velvyslancem i v Rusku a přesto mu není trapné urážet ruskou hlavu státu). Návštěva amerického prezidenta v Polsku, ke které minulý týden došlo, do toho výborně zapadá. Proč právě do Polska? Co má Polsko za lubem?

Tady je na místě připomenout, že jsme se – coby Národní demokracie – připojili k dopisu Aliance národních sil, ve kterém se premiéra na základě zákona o právu na informace tážeme, kde tedy skutečně byl a co tam dělal, jinými slovy, aby o svém „kyjevském“ výletu „kápl božskou“. A aby se vyjádřil i k tomu, co veřejně popíral (že se prý o U-24 nejednalo, ačkoli ukrajinský zástupce tvrdí opak, takže někdo z těch dvou očividně lže).

Ale pojďme dále, protože to z našich protiruských vlád sice leze jak z chlupaté deky, ale přece jenom leze, takže po týdnu můžeme mít zase o něco jasněji. Nejprve jsem si totiž kladl oprávněnou otázku, co bychom v rámci toho nového NATO (které se má nazývat U-24) asi tak do války poslali, když máme jen pár pronajatých gripenů, stovku tanků apod. S tím chceme jít na Rusa? Rozbijeme hubu Putinovi naším protichemickým praporem nebo polní kuchyní? Nebo obrněnci, kteří mají problém dojet i k Národnímu muzeu?

Po týdnu se ale ukazuje, že nic takového nebude potřeba. Klidně budeme i „přicmrndávat“, protože hlavní vojenskou tíhu tohoto „bojovného odhodlání ochotných“ na sebe nejspíše vezme Polsko, trpící komplexem méněcennosti na jedné a velikášskými velmocenskými ambicemi na straně druhé. Minule jsem si dělal legraci z oné mapy, nad kterou se radí Fiala a spol., ale co když se opravdu radí, jak polská vojska vstoupí na Ukrajinu (a český protichemický prapor a polní kuchyně tomu bude přicmrndávat)?

Klíčem k pochopení celé té taškařice může být infografika uvedená na polské televizi (viz úvodní obrázek), na kterou prozíravě upozornil server Aeronet.news, který stále jede – jen musíte mít zapnutou vepéenku. Ukrajina je na této mapě rozparcelována na tři části, kde východní a jižní, odpovídající územím, kde nyní Rusové vedou boje, bude patřit Rusku, západní část, ve které se momentálně vůbec nebojuje, patří Polsku, a jen ta prostřední, kolem Kyjeva, zůstane Ukrajině. Ukrajina, jak jsme ji znali, je tak na této mapě nahrazena novým útvarem, který má zhruba

třetinovou velikost a jehož východní část připadla Rusku a západní Polsku. Může toto být budoucnost Ukrajiny, může toto být to, oč se tu hraje? K zamyšlení především nutí úvaha Aeronetu, že Rusové skutečně na západní část Ukrajiny (vyjma letecké likvidace skladů munic či výcvikových táborů NATO) neútočí a dosud na ni ani nevstoupili. Pokud chtějí denacifikovat Ukrajinu, jak tvrdí, je to přinejmenším zvláštní, protože „banderovci“ jsou nejvíce právě v její západní proevropské části. Polsku by se tak skutečně otvírala možnost si vzít zpátky území, která mu jistý čas patřila. Teď je jen otázka, zda si to Poláci vezmou Rusům navzdory, nebo zda jsou na tom dokonce s Ruskem předem domluveni (když se tedy ruské operace omezují převážně na východní a jižní část země a západní nechávají v klidu).

V obou případech to ale bude zajímavé i pro naši vládu. Pokud by Polsko – samozřejmě pod záminkou „mírové mise“ NATO (či spíše U-24) vstoupilo na Ukrajinu, vystavuje se tím riziku odvetných opatření ze strany Ruska. To je to, před čím tady už měsíc varujeme – že nás Fiala zatahuje do války s Ruskem netoliko ekonomické, ale teď už i vojenské. Za další mi není jasné, jak by tento krok – vpád polských vojsk na Ukrajinu, s českým přicmrndáváním (polní kuchyně, chemici, jištění letecky čtveřicí pronajatých gripenů), jak by tento krok byl propagandisticky vykreslován. To by nebyla agrese? To by nebyla invaze? To by nebyl vpád? A utržení si třetiny Ukrajiny pro sebe? Jak by to muselo být politicky prodáno, aby měla Ukrajina pocit, že jsme jí tím pomohli a že jsme ji vlastně zachránili? A jak bychom to vysvětlili vlastnímu obyvatelstvu? Jen považte – z východu Ukrajinu okrade Rus, ze Západu by ji okradl Polák s Čechem. Ukrajincům necháme jen jejich Kyjev a okolí. To nám tedy pěkně poděkují. Že bychom proto měli vůči Ukrajině nečisté svědomí a právě proto Ukrajince ve velkém fedrovali do Čech a zde je upláceli a korumpovali jízdným v MHD zdarma či vstupenkou zdarma do zoologické zahrady? A nebyli bychom pak na úrovni toho „zločinného agresivního diktátorského Ruska“? Nedělali bychom to samé, jako ten proklínaný Putin? Odříkaného chleba největší krajíc, říká se. Že by se nakonec z našeho hňupa stal diktátor? Už dříve zakázal opoziční média, nedávno zase hrdinsky vjel vlakem do obklíčeného Kyjeva a zítra vtrhne s polní kuchyní pod polským vedením na Ukrajinu...?

A teď jen považte, že kdyby tomu tak skutečně bylo a ono to bylo dokonce dopředu domluvené i s Rusy – nebyla by to hezká lapálie pro hňupovu vládu? Ten, kdo nejvíc křičel proti Rusům, byl s nimi nakonec domluven na parcelaci cizího území? Nebyl by ten hňup rázem nevidaným pokrytcem, co tu před námi pouze předstíral své bojovné naladění?

Všechny tyto úvahy jsou – samosebou – hypotézou. Netvrdím, že to tak je či že to tak bude, ale dávala by smysl hňupova cesta do Polska a Bidenova cesta tamtéž.

A než se sa vámi rozloučím, zkusme se do toho vžít ještě pragmaticky. Co by z toho všichni měli? Rusové by dostali vše, co chtěli. Polsko by si ukouslo velké území, takže by bylo také spokojeno – a to nejen vláda, ale i obyvatelstvo, protože by mohlo být právem hrdé na svoji vládu, která – jako vždy – zneužila situace a ukradla, co mohla (jako v našem případě Těšínsko). Ale co z toho budeme mít my? Co Petr Fiala představí lidu jako své vítězství? Kdyby vydobyl zpět třeba Podkarpatskou Rus, to by bylo něco (jenže v té mapě území kolem Užhorodu má připadnout Maďarsku, takže smůla). Nebo alespoň nějakou jinou část Ukrajiny. To by byl panečku premiér – rozšířil území republiky. Český „drang nach osten“. Je nám tu těsně, potřebujeme více místa pro všechny ty cizince, budeme mít kolonie. A ještě by toho nezískal dobyvačnou válkou, ale „mírovou misí“. Takže „slušně“. Hlavně slušně. To by byl učiněný zázrak. To by už nebyl hňup, panečku, to by byl Státník. Právem by si jeho fotku mohla ODS dávat na Twitter vedle „otce zakladatele“ T. G. Masaryka. Jenomže hňup hňupem zůstane. ČR z toho nic mít nebude, i kdyby k tomu hypotetickému scénáři došlo. A ještě navíc tu bude těsněji – nejenže nebudeme expandovat, my se smrskneme do sebe, protože o to vše, co tu máme, se teď budeme dělit navíc ještě s dalším půlmilionem Ukrajinců. Češi tak hňupovi poděkují. Pustil se do vojenského dobrodružství, riskoval vše, obětoval naše teplo a naše ceny nafty a ještě z toho nic nemáme, jen musíme navíc živit statisíce hladových krků. Říkám vám, že tahle vláda se

zapíše do dějin. Nejhloupější česká vláda všech dob.

Ale nenechte si tím zkazit náladu a užívejte si jara...

Vlasti a míru zdar!

Adam B. Bartoš

předseda Národní demokracie

[ZDROJ](#)